

New Hope Luterilainen Seurakunta

189 Regent Street
Sudbury, Ontario
P3C 4C4

22.8.2021 – 13. sunnuntai helluntaista

Jeesus, parantajamme

Tekstit

Päivän psalmi	Ps. 146:5 – 10
1. lukukappale	2. Kun. 5:1 – 15
2. lukukappale	Ap. t. 3:1 – 10
Evankeliumi	Joh. 9:1 – 7, 39 – 41

Esirukouksissamme: Ruth, Fred, Esme.

Jumalanpalvelukset ovat peruutettu.

Tulevia tapahtumia

16.8.2021 – 27.8.2021

Molemmat toimistot ovat kiinni. Puhelinviestit ja sähköposti tarkistetaan säännöllisesti.

Ke 25.8.

klo 10 – 13 Keskiviikkokahvila **Regent St.** (pihalla)

Su 29.8.

klo 10.00 Messu † **Voima Hall**

klo 14.00 Engl. jumalanpalvelus † **Regent St.**

Alustavasti suunnittelemme myös kaksikielistä syyskauden avajais-jumalanpalvelusta sunnuntaille 12. syyskuuta klo 10 Voima-salissa, joten merkitse tuo tapahtuma kalenteriin.

Valmistautuessamme tuleviin kokoontumisiin, muistutamme että jumalanpalveluksiin tarvitaan avustajia elokuusta alkaen. Harkitse osallistumista tähän tärkeään toimintaan ja jos olet kiinnostunut, soita Hilalle toimistoon 705-673-2933 tai lähetä sähköpostia office@nhlc.ca.

Psalmi. Ps. 146:5 – 10

Onnellinen se, jonka auttaja on Jaakobin Jumala, onnellinen se, joka turvaa Herraan, Jumalaansa. Herra on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja kaiken mitä niissä on. Herra on iäti uskollinen. Herra hankkii oikeutta sorretuille, nälkäisille hän antaa leipää. Herra päästää vangitut kahleista, hän antaa sokeille näön ja nostaa maahan painetut jaloilleen. Herra rakastaa oikeamielisiä, hän suojelee muukalaisia ja tukee leskiä ja orpoja, mutta jumalattomien tien hän tekee mutkaiseksi. Herra hallitsee ikuisesti. Hän on sinun Jumalasi, Siion, polvesta polveen. Halleluja!

1. lukukappale: 2. Kun. 5:1 – 15

Syyrian kuninkaan sotapäällikkö Naaman oli arvossa pidetty mies ja kuninkaansa suosiossa, sillä Herra oli käyttänyt häntä aseenaan pelastaessaan Syyrian sen vihollisilta. Naaman oli mahtava soturi mutta sairasti spitaalia. Kun syyrialaiset kerran olivat Israelissa ryöstöretkellä, he toivat sieltä mukanaan pienen tytön, joka sitten joutui Naamanin vaimon palvelijaksi. Tyttö sanoi emännälleen: "Kunpa herrani pääsisi käymään sen profeetan luona, joka on Samariassa! Se mies parantaisi hänet spitaalista." Naaman meni kuninkaansa puheille ja kertoi, mitä israelilaistyttö oli sanonut. Syyrian kuningas sanoi: "Mene vain sinne, minä lähetän kirjeen Israelin kuninkaalle." Niin Naaman lähti ja otti mukaansa kymmenen talenttia hopeaa ja kuusituhatta sekeliä kultaa sekä kymmenen juhlapukua.

Naaman vei Israelin kuninkaalle kirjeen, jossa sanottiin: "Tämän kirjeen tuo sinulle palvelijani Naaman. Olen lähettänyt hänet luoksesi, jotta parantaisit hänet spitaalista." Luettuaan kirjeen Israelin kuningas repäisi vaatteensa ja sanoi: "Olenko minä muka Jumala, jolla on elämä ja kuolema vallassaan, kun hän lähettää spitaalisen minun parannettavakseni! Hän selvästikin vain hankkii riitaa kanssani!"

Kun Jumalan mies Elisa kuuli, että Israelin kuningas oli repäissyt vaatteensa, hän lähetti sanomaan kuninkaalle: "Miksi repäisit vaatteesi? Lähetä tuo mies minun luokseni, niin hän tulee tietämään, että Israelissa on profeetta." Naaman tuli hevosineen ja vaunuineen ja pysähtyi Elisan talon oven eteen. Elisa lähetti hänen luokseen sananviejän ja käski sanoa: "Mene Jordanille ja peseydy siellä seitsemästi. Silloin ihosi palaa entiselleen, ja olet taas puhdas ja terve." Mutta Naaman vihastui ja lähti pois. Hän sanoi: "Minä luulin hänen sentään tulevan ulos luokseni ja rukoilevan Herraa, omaa jumalaansa. Minä luulin, että hän liikuttaa kättään sairaan paikan päällä ja sillä tavoin ottaa pois spitaalini. Eivätkö

Damaskoksen joet Abana ja Parpar ole kaikkia Israelin vesiä paremmat! Yhtä hyvin minä voin peseytyä ja puhdistua niissä!” Hän kääntyi vihoissaan takaisin ja lähti pois.

Mutta hänen palvelijansa alkoivat taivutella häntä ja sanoivat: ”Herramme! Jos profeetta olisi määrännyt sinulle jonkin vaikean tehtävän, etkö olisi täyttänyt sitä? Saati sitten, kun hän sanoo, että sinun on puhdistuaksesi vain peseydyttävä!” Niin hän meni Jordanille ja kastautui joessa seitsemän kertaa, niin kuin Jumalan mies oli määrännyt. Silloin hänen ihonsa tuli lapsen ihon kaltaiseksi, ja hän oli taas puhdas.

Naaman palasi saattueineen Jumalan miehen luo. Hän astui Elisan eteen ja sanoi: ”Nyt minä tiedän, ettei Jumalaa ole missään muualla kuin Israelissa. Otathan siis kiitoslahjan palvelijaltasi.”

2. lukukappale: Ap. t. 3:1 – 10

Pietari ja Johannes menivät temppeleihin. Oli rukoushetken aika, yhdeksäs tunti. Silloin sinne kannettiin miestä, joka oli ollut rampa syntymästään saakka. Hänet pantiin joka päivä temppeleihin niin sanotulle Kauniilleportille, jotta hän voisi kerjätä temppeleihin meneviltä. Kun mies näki Pietarin ja Johanneksen menossa temppeleihin, hän pyysi heiltä almuja. Pietari loi katseensa häneen, samoin Johannes, ja Pietari sanoi: ”Katso meihin.” Mies katsoi tarkkaavasti odottaen saavansa heiltä jotakin. Mutta Pietari sanoi: ”Hopeaa ja kultaa minulla ei ole, mutta mitä minulla on, sitä minä sinulle annan. Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen, nimessä: nouse ja kävele.” Hän tarttui miestä oikeasta kädestä ja auttoi hänet ylös, ja siinä samassa mies sai voimaa jalkoihinsa ja nilkkoihinsa. Hän hypähti pystyyn, seiso jalkojensa varassa ja käveli, ja hän tuli heidän kanssaan temppeleihin, hyppeli kulkiessaan ja ylisti Jumalaa. Kaikki näkivät, kuinka hän käveli ja ylisti Jumalaa. He tunsivat hänet samaksi mieheksi, joka oli istunut Kauniillaportilla kerjäämässä, ja olivat hämmästyksestä suunniltaan sen johdosta, mitä hänelle oli tapahtunut.

Evankeliumi: Joh. 9:1 – 7, 39 – 41

Jeesus näki tien sivussa miehen, joka oli syntymästään saakka ollut sokea. Opetuslapset kysyivät häneltä: ”Rabbi, kuka on tehnyt sen synnin, jonka vuoksi hän on syntynyt sokeana? Hän itsekö vai hänen vanhempansa?” Jeesus vastasi: ”Ei hän eivätkä hänen vanhempansa. Niin on tapahtunut, jotta Jumalan teot tulisivat hänessä julki. Nyt, kun vielä on päivä, meidän on tehtävä niitä tekoja, joita lähettäjänä meiltä odottaa. Tulee yö, eikä silloin kukaan kykene tekemään työtä. Niin kauan kuin olen maailmassa, minä olen maailman valo.” Näin sanottuaan Jeesus sylkäisi maahan, teki syljestä tahnaa, siveli sitä miehen silmiin ja sanoi: ”Mene Siloan altaalle ja peseydy.” - Altaan nimi merkitsee: lähetetty. - Mies meni, peseytyi ja palasi näkevänä.

Jeesus sanoi: ”Minä olen tullut tähän maailmaan pannakseni toimeen tuomion: sokeat saavat näkönsä ja näkevästä tulee sokeita.” Muutamat fariseukset, jotka olivat siinä lähellä, kysyivät tämän kuullessaan: ”Et kai tarkoita, että mekin olemme sokeita?” Jeesus vastasi: ”Jos olisitte sokeita, teitä ei syytettäisi synnistä, mutta te väitätte näkevänne, ja sen tähden synty pysyy teissä.”

Saarna Pastori Johanna Porkola

Totuus on arvoväritteinen käsite. Jokaisella on oma totuutensa. Emme oikeastaan voi luottaa omiin silmiimme. Poliisi tietää tämän hyvin. Yleensä rikoksen silminnäkijöillä jokaisella on oma totuutensa siitä mitä tapahtui, vaikkapa liikenneonnettomuudessa.

Maailman historia on täynnä kamalia esimerkkejä siitä miten jokin ihminen, ihmisryhmä on pitänyt jotakin asiaa totuutena, mittana, jopa Jumalan totuutena, ja jotakin kamalaa on tapahtunut, aivan hirveitä asioita. Tapahtuu tälläkin hetkellä. Näin taitaa tapahtua juuri Afganistanissa. ”Sota on loppu!”, julistettiin. Mutta mikä on sen hinta? Sitä voimme vain arvailla täällä länsimaissa. Mihin pitää tavallisen aganistanilaisen alistua, että rauha on tullut. Jopa rauhan-käsitys muuttuu aivan toiseksi, se kumotaan jonkinlaisella pakkohallinnolla. Valitettavasti myös Jeesuksen nimessä, Raamatun sanalla on luotu, on keksitty omaa totuutta tai pönkitetty sitä. Se on johtanut asioihin joista ei kannattaisi olla kovinkaan ylpeä. Tällöin myös on ollut niitä jotka ovat nähneet toisin, ovat kokeneet toisin, ovat ymmärtäneet että totuus jota syötetään totuutena ei olekaan totta vaan onkin valhetta.

Jumala on meille aina selittämätön mysteeri. Itseasiassa juuri silloin kun kuvittelemme ymmärtävämme mistä on kysymys, mitä Jumala on, silloin olemme kauimpana Jumalasta. Mystikot ovat kautta historian etsineet Jumalaa erämaasta, erityksistä, yksinäisyydestä. Paikasta jossa ei ole muita häiriötekijöitä. Ajatus kuulostaa hienolta ja henkevältä, mutta erämaa voi olla myös tässä ihmisten keskellä, valtavassa melussa ja touhottamisessa. Myös tässä joku, sinä, minä voimme tuntea erillisyyden tunteen, jonkinlaisen kuivuuden, elämän vähyyden, jossa Jumalaa ei ole. Ja kuitenkin juuri siinä hetkessä juuri siinä pimeyden kuilussa Jumala on sinua kaikista lähimpänä. Juuri silloin sinä tarvitset parantajaa. Herännäisyydessä puhutaankin Herralle sairastamisesta. Olemme kuin sairaalassa ja odotamme parantajaamme, Jeesus lääkäriämme tulevaksi. Yleensä se on juuri niin, että kun alan arvioida omaa Jumala-suhdettani ja miettimään oma uskoani, niin silloin ollaan juuri oikealla tiellä. Sairastetaan Jumalalle.

Yleensä olemme sokeita, emme tajua, emme näe että Jeesus on jo siinä, Jeesus on sinun kanssasi jo. Myös luterilaisuuden keskuudessa haetaan jotenkin enemmän Jeesusta. On jos jonkinlaista profetoimisen ja rukouksen iltaa, joissa halutaan kokea säväyksiä Jeesuksesta, suuria tunne kuohuja. Profetia on jo annettu, teot ja tunnustukset on jo annettu, ne ovat Raamatussa. Yleensä Jumala puhuu

juuri silloin kun sitä ei erityisemmin pumpppaa ja käske. Pyhä Henki puhaltaa missä haluaa. Ja onhan sinulla lähimmäisesi. Hän on sinulle Jeesuksen kärsivät kasvot.

Jeesus sanoi: *Minä olen tullut tähän maailmaan pannakseni toimeen tuomion: sokeat saavat näkönsä ja näkevästä tulee sokeita* (Joh. 9: 39-41). Ai tällainen tuomio. Ei siis sellainen huikea valoshow temppeleinvuorella. Kuulostaa vähän laimealta, ajattelee aikamme ihminen. Mutta eikö se juuri ole kauheinta, että ei näe, ei ymmärrä mikä on totta. Ei näe mihin voi luottaa, ei näe selvästi hengessään. Jeesus ei keksi omiaan vaan siteeraa Vanhaa testamenttia Jesajalta tuttua tekstiä. Fariseukset kyllä tunsivat tämän tekstin jos ei kansa tuntenutkaan. Jesaja 6:9-10:

-- *Mene ja sano tälle kansalle:*

Kuulemalla kuulkaa älkääkäs käsittäkö.

Katsomalla katsokaa älkääkäs ymmärtäkö.

Paaduta tämän kansan sydän, sulje sen korvat, sokaise sen silmät, ettei se silmillään näkisi, ei korvillaan kuulisi eikä sydämellään ymmärtäisi -- ettei se kääntyisi ja tulisi terveeksi.

Tämän ajatuksen mukaan, on Jumalan tahto, että ei kuulla, paadutaan, ollaan välinpitämättömiä. Sillä hyvät ystävät tämän ajan ongelma ei ole vahvasti kirkkoa vastaan olevat vapaa-ajattelijat, heillä sentään on jokin mielipide, vaan ne joilla ei ole mitään mielipidettä. Luin emeritus piispan Eero Huovisen kirjaa Saarna? – siinä Eero tuumaa, että joillekin riittää *Putous* ja kalja. (*Putous* on eräs suosittu huumoriohjelma Suomen televisiossa, jossa näyttelijät improvisoivat hyvin alatyylisiin ja kiroillen. Ohjelmaa seurataan hyvin innokkaasti ja matkitaan joka käänteessä.) Muuta ei tarvitse, muu ei kiinnosta, ei kuulu mulle. Kirkko, uskonto on oman puhelimen selailu ja yhteys sen kautta koko maailmaan, heti, nyt! Jumala ei vastaa niin nopeasti kuin watsh up –viestiin. Mutta se onkin jollakin tavalla Jumalan tahto, että Jumalan sana ei kiinnosta. Jeesus asettaa sen tuomion myös: (Joh 7) *Tulee yö, eikä silloin kukaan kykene tekemään työtä. Niin kauan kuin olen maailmassa, minä olen maailman valo.*”

Kastejuhlassa, suomalaisessa kastejuhlassa pappi siteeraa Johanneksen evankeliumia sanoen (Joh 8: 12): *Minä olen maailman valo, se joka seuraa minua ei kulje pimeässä vaan hänellä on elämän valo. Tämä teksti sanotaan kaikissa kastejuhlissa.* Samalla ojennetaan kaste kynttilä vanhemmille. Yritän selittää vanhemmille, että teistä tulee tuon Jeesuksen valon kantajia lapselle hänen elämässään. Vanhemmilla, kummeilla on tuo Kastekäskyn antama velvoite kantaa Jeesuksen valoa, heiluttaa Kristuksen lippua tuon lapsen elämässä. Kertoa kuka Jeesus on.

Miten olemme siinä tehtävässä itse oikein suoriutuneet? Olemmeko pitäneen Jeesusta tarpeeksi esillä? Onko kynttilän liekki palanut loppuun? Sammunut? Ajattelen, että meistä jokainen tarvitsee Jeesuksen parantavia käsiä jotka koskettavat meitä ja avaavat silmämme niin kuin tuon evankeliumitekstin parannetun. Jumala meitä auttakoon ja rohkaiskoon, että meidän korvamme aukenisivat ja suomme purkautuisi ylistämään ja kertomaan Jumalan ihmeellisistä teoista maailmassa ja elämässämme. Siinä me olemme olleet liian arkoja ja häpeissämme. Aivan turhaan, hyvä ystävä. Moni odottaa tuota pelastuksen sanaa. Aamen.

*Ole hyvä ja muista lähettää uhrilahjasi.
Lahjoittamisen helpottamiseksi meillä on nyt lahjoittamispainike
New Hope seurakunnan nettisivulla osoitteessa www.nhlc.ca
Aikaisemmat sunnuntaisaarnat löytyvät nettisivulta.*

Puh: 705-673-2933 E-mail: office@nhlc.ca Verkkosivu: nhlc.ca
Facebookissa: New Hope Lutheran Church
YouTubissa: New Hope Lutheran Church Sudbury